

**LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMAS
N U T A R I M A S**

**DĖL 1959 M. BALANDŽIO 20 D. EUROPOS KONVENCIJOS DĖL SAVITARPIO
PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE IR 1978 M. KOVO 17 D. EUROPOS
KONVENCIJOS DĖL SAVITARPIO PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE
PAPILDOMO PROTOKOLO RATIFIKAVIMO**

1995 m. balandžio 4 d. Nr. I-838
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimas, remdamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio 16 punktu ir Respublikos Prezidento 1995 m. vasario 7 d. dekretu Nr. 540, n u t a r i a:

1. Ratifikuoti 1994 m. lapkričio 9 d. pasirašytą 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvenciją dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose su pareiškimais bei išlygomis ir 1978 m. kovo 17 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose papildomą protokolą (pridedami).

2. Padaryti šiuos pareiškimus bei išlygas:

2 straipsnyje:

„Lietuvos Respublika pareiškia, kad gali būti atsisakoma teikti teisinę pagalbą, jeigu, be šiame straipsnyje nurodytų priežasčių:

a) pažeidimas, kuriuo pagrindu yra prašoma suteikti teisinę pagalbą, nėra laikomas nusikaltimu pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;

b) jei dėl pažeidimo, kurio pagrindu yra prašoma suteikti teisinę pagalbą, yra iškelta baudžiamoji byla Lietuvos Respublikoje arba trečiojoje šalyje;

c) jei dėl pažeidimo, kurio pagrindu yra prašoma suteikti teisinę pagalbą, Lietuvos Respublikos teisinės institucijos nusprendė atsisakyti iškelti baudžiamąją bylą arba iškeltą nutraukti.“;

13 straipsnyje:

„Lietuvos Respublikos Vyriausybė pareiškia, kad išrašai iš teismo protokolų bei su tuo susijusi informacija bus teikiama tik tiek, kiek ji susijusi su asmeniu, kuriam iškelta baudžiamoji byla.

Lietuvos Respublika vykdys teisminius pavedimus tik esant 5 straipsnio a–c punktuose nurodytoms sąlygoms.

Vadovaudamasi 16 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Lietuvos Respublikos Vyriausybė pasilieka sau teisę reikalauti pateikti prašymo suteikti teisinę pagalbą bei jį lydinčių dokumentų vertimo į oficialiąsias Europos Tarybos kalbas arba, kitoku atveju, vertimo išlaidų atlyginimo.

Vadovaudamasi 15 straipsnio 6 punkto nuostatomis, Lietuvos Respublika tenkins tik tuos teisminius pavedimus, kurie buvo pateikti tiesiogiai Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai.

24 straipsnyje nurodytomis teisinėmis institucijomis Lietuvos Respublika laikys Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją, Generalinę prokuratūrą, Lietuvos teismus, išskyrus Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą.“

Punkto pakeitimai:

Nr. [I-1567](#), 1996-10-08, Žin., 1996, Nr. 100-2278 (1996-10-16), i. k. 0961010NUTA00I-1567

3. Pasiūlyti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai deponuoti minėtos Konvencijos Lietuvos Respublikos ratifikavimo raštus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
4. Nutarimas įsigalioja nuo priėmimo.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMO PIRMININKAS

ČESLOVAS JURŠĖNAS

Lietuvos Respublikos Seimo
1995 m. balandžio 4 d.
nutarimo Nr. I-838
1 priedėlis

**1959 m. balandžio 20 d.
EUROPOS KONVENCIJA DĖL SAVITARPIO PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE
BYLOSE**

Preambulė

Šią Konvenciją pasirašiusios valstybės Europos Tarybos narės,
atsižvelgdamos į tai, kad Europos Tarybos tikslas – siekti didesnės jos narių vienybės;
tikėdamos, kad baudžiamųjų bylų srityje savitarpio pagalbos bendrų teisės normų priėmimas
padės pasiekti šį tikslą;
atsižvelgdamos į tai, kad tokia pagalba yra susijusi su ekstradicija, kuri jau buvo 1957 m.
gruodžio 13 d. pasirašytos Konvencijos objektas,
susitarė:

**I skyrius
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis

1. Vadovaudamasi šios Konvencijos reikalavimais, susitariančiosios Šalys įsipareigoja teikti
viena kitai kuo didesnę pagalbą teismo procese dėl nusikaltimų, už kuriuos bausmės skyrimas
prašymo dėl pagalbos pateikimo metu pagal kompetenciją priklauso prašymą pateikusios Šalies
teisminėms įstaigoms.

2. Ši Konvencija netaikoma sulaikymams, nuosprendžių vykdymui ar karinės teisės
pažeidimams, kurie nėra pažeidimai pagal baudžiamąją teisę.

2 straipsnis

Suteikti teisinę pagalbą gali būti atsisakoma:

a) jei prašymas pateikiamas dėl nusikaltimo, kuris Šalyje, kuriai adresuotas prašymas, yra
politinis nusikaltimas, nusikaltimas, susijęs su politiniu nusikaltimu arba finansiniais nusikaltimais;

b) jei Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, mano, kad prašymo įvykdymas gali pakenkti
Šalies suverenitetui, saugumui, visuomeninei tvarkai ar kitiems esminiams interesams.

**II skyrius
TEISMINIAI PAVEDIMAI**

3 straipsnis

1. Prašymą gavusioji Šalis įstatymų nustatyta tvarka vykdo visus teisminius pavedimus,
susijusius su baudžiamąja byla, dėl kurios į ją kreipiasi pavedimą pateikiančios Šalies teisinės
institucijos, norėdamos gauti parodymus ar perduoti medžiagą, kuri bus panaudota įrodymams,
protokolams ar dokumentams rengti.

2. Jei prašymą pateikusiaji Šalis pageidauja, kad duodami parodymus liudytojais ar ekspertais
prisiektų, ji turi aiškiai išdėstyti savo pageidavimą, kurį prašymą gavusioji Šalis turi įvykdyti, jei to
nedraudžia jos įstatymai.

3. Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, gali perduoti prašomų protokolų ar dokumentų nuorašus arba fotokopijas. Tuo atveju, kai prašymą pateikusiaji Šalis aiškiai išreiškia pageidavimą, kad būtų perduoti originalai, pavedimą gavusioji Šalis turi dėti visas pastangas prašymui įvykdyti.

4 straipsnis

Jeigu pavedimą pateikusiaji Šalis prašo, Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, praneša teismo pavedimo vykdymo datą ir vietą. Oficialūs ir suinteresuoti asmenys gali dalyvauti, jei sutinka prašymą gavusioji Šalis.

5 straipsnis

1. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, bet kuri susitariančioji Šalis šios Konvencijos pasirašymo metu, ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu turi teisę susieti teisminių pavedimų dėl turto išieškojimo arba konfiskavimo vykdymą su viena ar daugiau šių sąlygų:

a) jei pažeidimas, dėl kurio paduodamas teisminis pavedimas, yra baudžiamas ir pagal prašymą gavusios, ir pagal prašymą pateikusių Šalies įstatymus;

b) jei prašymą gavusioje Šalyje už pažeidimą, dėl kurio paduotas pavedimas, yra taikoma ekstradicija;

c) jei teismo pavedimo vykdymas neprieštarauja Šalies, kuriai adresuotas pavedimas, įstatymams.

2. Jei pagal šio straipsnio 1 dalį viena iš susitariančiųjų Šalių pateikia pareiškimą, bet kuri Šalis gali taikyti atsakomuosius apribojimus.

6 straipsnis

1. Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, gali atidėti prašomo turto, protokolų ar dokumentų perdavimą, jei minėtas turtas, protokolai ar dokumentai yra jai reikalingi nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje.

2. Pavedimą pateikusiaji Šalis kuo greičiau grąžina prašymą gavusiai Šaliai bet kokią turtą, protokolų arba dokumentų originalus, gautus vykdant teisminius pavedimus, išskyrus atvejus, kai antroji Šalis atsisako juos priimti.

III skyrius

TEISMO DOKUMENTŲ IR TEISMO SPRENDIMŲ PROTOKOLŲ ĮTEIKIMAS. LIUDYTOJŲ, EKSPERTŲ IR KALTINAMŲJŲ ATVYKIMAS

7 straipsnis

1. Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, įteikia dokumentus ir teismo sprendimų protokolus, tam tikslui jai perduotus prašymą pateikusių Šalies.

Teismo dokumentas arba protokolai gali būti įteikti paprasčiausiai perduodant jį asmeniui, kuriam jis skirtas. Pavedimą pateikusiai Šaliai prašant, prašymą gavusioji Šalis įteikia dokumentus pagal tvarką, nustatytą jos įstatymų tokiems dokumentams įteikti, arba pagal specialią procedūrą, neprieštaraujančią šios šalies įstatymams.

2. Dokumentų įteikimas patvirtinamas gavimo kvitu, kuriame nurodoma data ir yra gavėjo parašas, arba prašymą gavusios Šalies pranešimu, kuriuo patvirtinama, kad pavedimas įteikti dokumentus įvykdytas, bei nurodoma įteikimo forma ir data. Šie dokumentai nedelsiant išsiunčiami prašymą pateikusiai Šaliai. Pavedimą pateikusiai Šaliai prašant, Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, praneša, ar dokumentai buvo įteikti pagal pavedimą gavusios Šalies įstatymus.

Jei dokumentai negali būti įteikti, Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, nedelsdama praneša priežastis pavedimą pateikusiai Šaliai.

3. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, bet kuri susitariančioji Šalis šios Konvencijos pasirašymo metu, ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu gali reikalauti, kad teritorijoje esančiam kaltinamajam šaukimas į teismą būtų perduotas šalies teisinėms institucijoms prieš tam tikrą atvykimui į teismą nustatytą laiką. Šis laikas turi būti nurodytas minėtame pareiškime ir neturi viršyti 50 dienų.

Į šį laiką turi būti atsižvelgiama nustatant atvykimo į teismą datą ir perduodant šaukimą.

8 straipsnis

Pagal šaukimą, kurį buvo prašoma įteikti, neatvykusiam liudytojui ar ekspertui, net ir tada, kai šaukime numatoma bausmė, negali būti taikoma jokia sankcija ar sulaikymo priemonė, nebent vėliau jis savo noru atvyksta į prašymą pateikusių šalies teritoriją ir joje gauna tinkamai įformintą šaukimą.

9 straipsnis

Atlyginimas, taip pat gyvenimo užsienyje ir kelionės išlaidos, kurias liudytojui ar ekspertui turi apmokėti prašymą pateikusiaji Šalis, apskaičiuojamos pagal jo gyvenamąją vietą. Šio atlyginimo dydis turi bent apytikriai atitikti dydį, numatytą taisyklėse, galiojančiose Šalyje, kurioje numatomas teismo posėdis.

10 straipsnis

1. Jei pavedimą pateikusiai Šaliai yra ypač svarbu, kad į jos teisinę instituciją atvyktų liudytojas arba ekspertas asmeniškai, tai turi būti nurodyta pavedime įteikti šaukimą į teismą, ir Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, turi liudytoją ar ekspertą pakviesti.

Gavusioji pavedimą Šalis informuoja pavedimą pateikusiąją Šalį apie liudytojo ar eksperto atsakymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju šaukime į teismą turi būti nurodytas apytikris mokėtinas atlyginimas ir kelionės bei gyvenimo išlaidos, kurios bus apmokėtos.

3. Esant prašymui, gavusioji pavedimą Šalis gali išmokėti liudytojui arba ekspertui avansą. Avanso suma įrašoma šaukime ir apmokama prašymą pateikusių Šalies.

11 straipsnis

1. Suimtas, kurį prašymą pateikusiaji Šalis kviečia dalyvauti liudytoju ar akistatos tikslams, laikinai perkeliamas į teritoriją, kurioje numatomas teismo posėdis, su sąlyga, kad jis bus grąžintas atgal per pavedimą gavusios Šalies nustatytą terminą ir vadovaujantis 12 straipsnio reikalavimais.

Perduoti suimtąjį gali būti atsisakoma:

- a) jei suimtas nesutinka;
- b) jei jo dalyvavimas būtinas Šalies, kuriai adresuotas pavedimas, teritorijoje nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje;
- c) jei dėl perdavimo prasitęstų jo sulaikymas;
- d) jei yra kitų priežasčių, dėl kurių negalima perduoti suimtojo į pavedimą pateikusių Šalies teritoriją.

2. Pagal 2 straipsnio nuostatas, aukščiau esančioje dalyje minėtu atveju suimtojo asmens pervežimas per trečiosios valstybės šios Konvencijos narės teritoriją leidžiamas prašančiosios Šalies teisingumo ministro vardu pateikus pareiškimą bei visus kitus dokumentus teisingumo ministrui tos Šalies, per kurios teritoriją prašoma tranzito.

Susitariančioji Šalis gali neleisti pervežti savo piliečių.

3. Pervežamas asmuo lieka suimtas pavedimą pateikusių Šalies teritorijoje ir, kiek tai taikytina, teritorijoje tos Šalies, per kurią prašoma tranzito, išskyrus atvejus, kai Šalis, iš kurios šis asmuo buvo perimtas, kreipiasi dėl jo išlaisvinimo.

12 straipsnis

1. Liudytojas ir ekspertas, nesvarbu, kokia jo pilietybė, atvykęs pagal šaukimą į prašančiosios Šalies teisinę instituciją, tos Šalies teritorijoje negali būti sulaikomas, prieš jį negali būti pradėtas persekiojimas ar taikomas bet koks kitas asmens laisvės apribojimas dėl veikos ar pagal teismo nuosprendžius, priimtus prieš jam išvykstant iš Šalies, kuriai adresuotas prašymas, teritorijos.

2. Asmuo, nesvarbu, kokia jo pilietybė, šaukimu iškviestas į prašančiosios Šalies teisinę instituciją dėl veikos, kuri buvo teismo nagrinėjimo prieš jį objektas, negali būti sulaikomas, prieš jį negali būti pradėtas persekiojimas ar taikomas bet koks kitas asmeninės laisvės apribojimas dėl veikos ar nuosprendžių, padarytų prieš jam išvykstant iš prašymą gavusios Šalies teritorijos ir kurie nėra nurodyti šaukime.

3. Šiame straipsnyje numatyto imuniteto galiojimas baigiasi, jei liudytojas ar ekspertas, ar kaltinamasis per penkiolika kalendorinių dienų nuo datos, kai jo dalyvavimas teisminėse įstaigose nebėra reikalingas, nepasinaudoja proga išvykti ir pasilieka šioje teritorijoje arba išvykęs iš teritorijos vėl į ją grįžta.

IV skyrius TEISMO BYLŲ PROTOKOLAI

13 straipsnis

1. Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, perduoda ištraukas iš protokolų ir su jais susijusią informaciją, kurios pageidauja susitariančiosios Šalies teisminė valdžia ir kuri yra reikalinga baudžiamojame byloje tiek, kiek panašiu atveju tai gali būti pateikiama jos pačios teisinėms institucijoms.

2. Bet kuriais kitais atvejais, išskyrus tą, kuris numatytas šio straipsnio 1 dalyje, pavedimai vykdomi vadovaujantis prašomosios Šalies įstatymų numatytais sąlygomis, nuostatomis ar praktika.

V skyrius PROCEDŪRA

14 straipsnis

1. Pavedimuose suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

- a) prašymą pateikiančios institucijos pavadinimas;
- b) prašymo objektas ir jo pateikimo priežastys;
- c) kur įmanoma, duomenys apie asmenį ir jo pilietybę;
- d) kur būtina, asmens, kuriam turi būti įteikti dokumentai, vardas, pavardė ir adresas.

2. Be to, 3, 4 ir 5 straipsniuose išvardytuose teisiniuose pavedimuose nurodomas pažeidimas ir pateikiama faktų santrauka.

15 straipsnis

1. 3, 4 ir 5 straipsniuose išvardytus teisinius pavedimus bei 11 straipsnyje minėtus pareiškimus prašymą pateikiančios Šalies Teisingumo ministerija perduoda prašymą gaunančios Šalies Teisingumo ministerijai. Dokumentai grąžinami tuo pačiu būdu.

2. Skubiais atvejais vienos Šalies teisinės institucijos perduoda teisinius pavedimus tiesiogiai kitos Šalies teisinėms institucijoms. Prašymas dėl teismo pavedimo ir atitinkami dokumentai grąžinami šio straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu.

3. Dėl 13 straipsnyje minėtų prašymų įvykdyti teisinius pavedimus teisinė institucija tiesiogiai kreipiasi į Šalies, kuriai adresuojamas pavedimas, teisinę instituciją ir ši tiesiogiai perduoda atsakymą. 13 straipsnio 2 dalyje minėtus prašymus pavedimą pateikiančios Šalies Teisingumo ministerija perduoda Šalies, kuriai adresuotas pavedimas, Teisingumo ministerijai.

4. Prašymus suteikti teisinę pagalbą, išskyrus tuos, kurie numatyti šio straipsnio 1 ir 3 dalyse, ypač pavedimus atlikti išankstinį bylos tyrimą, viena teisinė institucija perduoda tiesiogiai kitai.

5. Tais atvejais, kai pagal šią Konvenciją leidžiama tiesiogiai perduoti teisinius pavedimus, juos galima perduoti per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą).

6. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pranešimą, bet kuri susitariančioji Šalis šios Konvencijos pasirašymo metu arba ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu gali pranešti, kad prašymai dėl teisinės pagalbos turi būti jai siunčiami kitais būdais nei nurodyta šiame straipsnyje, ar pareikalauti, kad šio straipsnio 2 dalyje numatytu atveju teismo pavedimo kopija būtų tuo pačiu metu perduota jos (minėtos Šalies) Teisingumo ministerijai.

7. Šio straipsnio nuostatos nepažeidžia tarp susitariančiųjų Šalių galiojančių sutarčių ar susitarimų, pagal kuriuos numatomas tiesioginis prašymų dėl teisinės pagalbos perdavimas iš vienos institucijos į kitą.

16 straipsnis

1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, prašymų ir priedamų dokumentų vertimų nereikalaujama.

2. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, kiekviena susitariančioji Šalis pasirašymo metu, ratifikavimo arba prisijungimo dokumento deponavimo metu gali pasilikti teisę iškelti sąlygą, kad prie jai adresuojamų ir kartu siunčiamų dokumentų būtų pridėdami vertimai į jos kalbą arba į bet kurią Europos Tarybos kalbą, arba į vieną jos nurodytą iš minėtų kalbų. Kita susitariančioji Šalis gali taikyti atsakomuosius reikalavimus.

3. Šis straipsnis nepažeidžia sutarčių ar susitarimų, kurie galioja arba bus sudaryti tarp dviejų ar daugiau susitariančiųjų Šalių, reikalavimų dėl prašymų ar priedamų dokumentų vertimų.

17 straipsnis

Pagal šią Konvenciją perduotiems įrodymams ar dokumentams nereikia jokio jų autentiškumo patvirtinimo.

18 straipsnis

Jei prašymą suteikti teisinę pagalbą gavusi institucija nėra kompetentinga jį įvykdyti, ji (institucija) perduoda pavedimą kompetentingai savo Šalies institucijai ir apie tai informuoja pavedimą pateikusią Šalį tiesiogiai, jei prašymas suteikti teisinę pagalbą jai buvo perduotas tiesiogiai.

19 straipsnis

Jeigu suteikti teisinę pagalbą atsisakoma, nurodomos priežastys.

20 straipsnis

Pagal 10 straipsnio 3 dalies nuostatas už prašymo suteikti teisinę pagalbą vykdymą nereikalaujama atlyginti išlaidų, išskyrus tas, kurios susidarė dėl ekspertų atvykimo į prašymą gavusios Šalies teritoriją ar suimto asmens pervežimo pagal 11 straipsnį.

VI skyrius

SU TEISMO PROCESU SUSIJUSIOS INFORMACIJOS PATEIKIMAS

21 straipsnis

1. Jei susitariančioji Šalis nepasinaudoja 15 straipsnio 6 dalyje numatoma galimybe, vienos susitariančiosios Šalies pateikiama informacija, kuri yra reikalinga kitos Šalies teismuose nagrinėjamoms byloms, perduodama per atitinkamas teisingumo ministerijas.

2. Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša prašymą pateikusiajai Šaliai apie bet kokius veiksmus, susijusius su informacija, ir perduoda paskelbto nuosprendžio protokolo kopiją.

3. 16 straipsnio reikalavimai taikomi informacijai, pateiktai pagal šio straipsnio 1 dalį.

VII skyrius

KEITIMASIS INFORMACIJA IŠ TEISMO BYLŲ

22 straipsnis

Kiekviena iš susitariančiųjų Šalių praneša kitai Šaliai apie visus jos (Šalies) piliečiams priimtus nuosprendžius ir taikytas priemones, užregistruotas teismo bylose. Teisingumo ministerijos perduoda viena kitai tokią informaciją mažiausiai vieną kartą per metus. Jei reikiamas asmuo yra dviejų ar daugiau susitariančiųjų Šalių pilietis, informacija perduodama kiekvienai iš šių Šalių, išskyrus atvejį, kai tas asmuo yra pilietis tos Šalies, kurios teritorijoje jis buvo nuteistas.

VIII skyrius

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

1. Bet kuri susitariančioji Šalis šios Konvencijos pasirašymo metu arba ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu gali pasilikti išlygos teisę dėl bet kurios iš šios Konvencijos nuostatų taikymo.

2. Bet kuri išlygą padariusi Šalis kaip įmanoma greičiau, jeigu aplinkybės leidžia, išlygą atšaukia. Išlyga atšaukiama pateikus pranešimą Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Bet kuri susitariančioji Šalis, pasilikusi kurios nors šios Konvencijos nuostatos nevykdymo teisę, negali reikalauti, kad minėtą nuostatą taikytų kita Šalis tol, kol ji pati nepripažįsta tos nuostatos.

24 straipsnis

Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, bet kuri susitariančioji Šalis šios Konvencijos pasirašymo metu, ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu gali nustatyti, kokias teises įstaigas ji laikys teisinėmis institucijomis taikant šią Konvenciją.

25 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma susitariančiųjų Šalių metropolijų teritorijose.
2. Prancūzijos atžvilgiu ji taip pat taikoma Alžyre ir Prancūzijos užsienio administracinėse srityse; Italijos atžvilgiu ji (Konvencija) taip pat taikoma Somalyje, kuris yra Italijos administracinis vienetas.
3. Vokietijos Federacinė Respublika, padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, gali praplėsti šios Konvencijos taikymą Berlyno žemėje.
4. Nyderlandų Karalystės atžvilgiu Konvencija taikoma Nyderlandų Karalystės europinėje teritorijoje. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, Nyderlandų Karalystė gali praplėsti šios Konvencijos galiojimo sritį ir nustatyti, kad ji galioja Nyderlandų Antiluose, Surinamo Respublikoje ir Nyderlandų Naujojoje Gvinėjoje.
5. Dviejų ir daugiau susitariančiųjų Šalių tiesioginiu susitarimu ir vadovaujantis susitarime numatytais sąlygomis, šios Konvencijos taikymas gali būti praplėstas ne tik šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse minėtose teritorijose, bet ir bet kuriose vienos iš šių Šalių teritorijose, už kurių tarptautinius ryšius toji Šalis yra atsakinga.

26 straipsnis

1. Pagal 15 straipsnio 7 dalį ir 16 straipsnio 3 dalį Šalims, kuriose taikoma ši Konvencija, ji (Konvencija) turi viršenybę bet kokių sutarčių, konvencijų ar dvišalių susitarimų, reguliuojančių savitarpio pagalbą baudžiamosiose bylose tarp bet kurių susitariančiųjų Šalių, nuostatų atžvilgiu.
2. Ši Konvencija nedaro įtakos įsipareigojimams, numatytiems sąlygose bet kurių kitų dvišalių ar daugiašalių tarptautinių konvencijų, kuriose yra arba gali būti sąlygos, reguliuojančios specifinius savitarpio pagalbos tam tikroje srityje aspektus.
3. Susitariančiosios Šalys gali sudaryti tarpusavio dvišalius ir daugiašalius susitarimus dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose tik norėdamos papildyti šios Konvencijos nuostatas arba palengvinti joje numatytų principų taikymą.
4. Jei dvi ar daugiau susitariančiųjų Šalių, teikdamos viena kitai pagalbą baudžiamosiose bylose, vadovaujasi vieningais įstatymais ar tam tikra sistema, kuria numatomas abipusis pagalbos priemonių taikymas atitinkamose jų teritorijose, šios Šalys, nepaisant šios Konvencijos nuostatų, gali laisvai reguliuoti savo tarpusavio santykius šioje srityje vien tik pagal tokius įstatymus ar sistemą. Susitariančiosios Šalys, kurios pagal šią dalį netaiko savo santykiuose šios Konvencijos, apie tai informuoja Europos Tarybos Generalinį Sekretorių.

27 straipsnis

1. Šią Konvenciją pasirašo Šalys Europos Tarybos narės. Ji ratifikuojama. Ratifikavimo dokumentus saugo Europos Tarybos Generalinis Sekretorius.
2. Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų nuo ratifikavimo trečiojo dokumento deponavimo datos.
3. Bet kuriai ratifikuojančiai signatarei Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų nuo ratifikavimo dokumento deponavimo.

28 straipsnis

1. Europos Tarybos Ministrų komitetas gali pakviesti bet kurią šalį, nesančią Europos Tarybos nare, prisijungti prie šios Konvencijos su sąlyga, kad sprendimui dėl tokio pakvietimo vieningai pritaria šią Konvenciją ratifikavusios Šalys Europos Tarybos narės.
2. Prie Konvencijos prisijungiama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui paduodant saugoti prisijungimo dokumentą. Prisijungimas įsigalioja praėjus 90 dienų nuo jo pateikimo saugoti.

29 straipsnis

Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui padavusi pareiškimą, bet kuri susitariančioji Šalis gali šią Konvenciją denonsuoti. Denonsavimas įsigalioja praėjus 6 mėnesiams nuo datos, kai Tarybos Generalinis Sekretorius gavo tokį pranešimą.

30 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša Šalims Europos Tarybos narėms ir bet kurios prie šios Konvencijos prisijungusios valstybės vyriausybei:

- a) signatarų vardus ir pavardes bei apie bet kokio ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimą;
- b) šios Konvencijos įsigaliojimo datą;
- c) apie kiekvieną pranešimą, gautą pagal 5 straipsnio 1 dalies, 7 straipsnio 3 dalies, 15 straipsnio 6 dalies, 16 straipsnio 2 dalies, 24 straipsnio, 25 straipsnio 3 ir 4 dalių ar 26 straipsnio 4 dalies nuostatas;
- d) apie kiekvieną pagal 23 straipsnio 1 dalį pateiktą išlygą;
- e) apie kiekvieną išlygos atšaukimą pagal 23 straipsnio 2 dalį;
- f) apie kiekvieną pagal 29 straipsnio nuostatas gautą pranešimą apie denonsavimą ir tokio denonsavimo įsigaliojimo datą.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, savo vyriausybių atitinkamai įgalioti, pasirašė šią Konvenciją.

Sudaryta Strasbūre 1959 metų balandžio 20 dieną anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra vienodai autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius turi pasiųsti kiekvienai pasirašiusiai ar prisijungusiai valstybei patvirtintus nuorašus.

Lietuvos Respublikos Seimo
1995 m. balandžio 4 d.
nutarimo Nr. I-838
2 priedėlis

EUROPOS KONVENCIJOS DĖL SAVITARPIO PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE PAPILDOMAS PROTOKOLAS

Šį Protokolą pasirašiusios valstybės Europos Tarybos narės,
norėdamos palengvinti Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose,
kuri buvo pateikta pasirašyti 1959 m. balandžio 20 d. Strasbūre (toliau – Konvencija) taikymą
finansinių nusikaltimų srityje;
manydamos, kad yra pageidautina papildyti šią Konvenciją tam tikrais kitais atžvilgiais,
susitarė:

I skyrius 1 straipsnis

Susitariančiosios Šalys nesinaudoja Konvencijos 2 a straipsnyje numatyta teise neteikti
teisinės pagalbos vien todėl, kad prašymas paduotas dėl nusikaltimo, kuris Šalyje, kuriai adresuotas
prašymas, yra finansinis nusikaltimas.

2 straipsnis

1. Tuo atveju, jei viena susitariančioji Šalis įvykdė teisinius pavedimus dėl turto
apieškojimo ar konfiskavimo vadovaudamasi sąlyga, kad už nusikaltimą, dėl kurio paduotas
teisminis pavedimas, yra baudžiama ir pagal prašymą pateikusias, ir pagal prašymą gavusios Šalies
įstatymus, ši sąlyga turi būti vykdoma ir dėl finansinių nusikaltimų, jei už nusikaltimą yra
baudžiama pagal prašymą pateikusias Šalies įstatymus ir tas nusikaltimas atitinka to paties
pobūdžio nusikaltimą pagal prašymą gavusios Šalies įstatymus.

2. Negalima atsisakyti suteikti teisinę pagalbą remiantis tuo, kad Šalies, kuriai adresuotas
pavedimas, įstatymai nenumato tokių pačių mokesčių mūtų ar valiutinių operacijų taisyklių kaip ir
prašymą pateikusias Šalies įstatymai.

II skyrius 3 straipsnis

Ši Konvencija taip pat taikoma:

a) įteikimui dokumentų dėl nuosprendžio vykdymo, baudos sumokėjimui ar teismo išlaidų
atlyginimui;

b) priemonėms, susijusioms su nuosprendžio paskelbimo atidėjimu ar nuosprendžio
vykdymu, su lygtiniu paleidimu, su nuosprendžio vykdymo atidėjimu ar tokio vykdymo
nutraukimu.

III skyrius 4 straipsnis

Šios Konvencijos 22 straipsnis papildomas šiuo tekstu ir originalus Konvencijos 22
straipsnis tampa 1 dalimi, o žemiau išdėstytos nuostatos tampa 2 dalimi:

„2. Be to, bet kuri aukščiau minėtą informaciją pateikusi susitariančioji Šalis perduoda
atitinkamai Šaliai, jeigu ji prašo, nuosprendžių nuorašus ir praneša apie atitinkamas priemones bei
perduoda su tuo susijusią informaciją, tuo norėdama įgalinti ją (atitinkamą Šalį) apsvarstyti, ar buvo

imtasi visų priemonių nacionaliniu mastu. Vienos Šalies Teisingumo ministerija praneša kitos Šalies Teisingumo ministerijai.“

IV skyrius

5 straipsnis

1. Šį Protokolą pasirašo šią Konvenciją pasirašiusios valstybės Europos Tarybos narės. Jis ratifikuojamas, prie jo prisijungiama arba jis aprobuojamas. Ratifikavimo, prisijungimo ar aprobavimo dokumentus deponuoja Europos Tarybos Generalinis Sekretorius.

2. Protokolas įsigalioja praėjus 90 dienų nuo trečiojo ratifikavimo, prisijungimo arba aprobavimo dokumento deponavimo dienos.

3. Vėliau ratifikuojančio, prisijungiančio ar aprobuojančio signataro – valstybės atžvilgiu šis Protokolas įsigalioja praėjus 90 dienų nuo ratifikavimo, prisijungimo ar aprobavimo dokumento deponavimo.

4. Valstybė Europos Tarybos narė negali prisijungti prie šio Protokolo arba jo aprobuoti, jei ji anksčiau ar tuo pačiu metu nėra ratifikavusi šios Konvencijos.

6 straipsnis

1. Šiam Protokolui įsigaliojus, bet kuri prie šios Konvencijos prisijungusi valstybė gali prisijungti prie šio Protokolo.

2. Prie Protokolo prisijungiama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pateikus saugoti prisijungimo dokumentą. Prisijungimas pradeda galioti praėjus 90 dienų nuo prisijungimo dokumento deponavimo datos.

7 straipsnis

1. Šio Protokolo pasirašymo metu, ratifikavimo, prisijungimo arba aprobavimo dokumento deponavimo metu bet kuri valstybė gali apibrėžti teritoriją ar teritorijas, kuriose bus taikomas šis Protokolas.

2. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, bet kuri valstybė ratifikavimo, prisijungimo ar aprobavimo dokumento deponavimo metu ar bet kada vėliau gali išplėsti šio protokolo galiojimo sritį bet kurioje kitoje pareiškime nurodytoje teritorijoje ar teritorijose, už kurių tarptautinius ryšius toji Šalis yra atsakinga ar kurių vardu yra įgaliota priimti įsipareigojimus.

3. Padavus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, galima atšaukti bet kurią pagal aukščiau esančią dalį paduotą pareiškimą dėl bet kurios pareiškime minėtos teritorijos. Toks atšaukimas įsigalioja praėjus šešiams mėnesiams nuo datos, kai Europos Tarybos Generalinis Sekretorius gavo tokį pranešimą.

8 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalies padarytos išlygos dėl kurios nors šios Konvencijos nuostatos taip pat yra taikomos ir šiam Protokolui, išskyrus atvejus, kai pasirašymo metu, ratifikavimo, prisijungimo ar aprobavimo dokumento deponavimo metu toji Šalis numato kitaip. Šis straipsnis taikomas ir pareiškimams, padarytiems dėl šios Konvencijos 24 straipsnio.

2. Bet kuri valstybė pasirašymo metu, ratifikavimo, prisijungimo ar aprobavimo dokumento deponavimo metu gali paskelbti, kad ji pasilieka teisę:

a) neprisijungti prie I skyriaus arba prisijungti prie jo tik dėl tam tikrų nusikaltimų arba nusikaltimų kategorijų, nurodytų 1 straipsnyje, arba nevykdyti teisminių pavedimų dėl turto apieškojimo ar išieškojimo piniginių nusikaltimų atvejais;

b) neprisijungti prie II skyriaus;

c) neprisijungti prie III skyriaus.

3. Padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pareiškimą, bet kuri susitariančioji Šalis gali atšaukti pareiškimą, padarytą pagal aukščiau esančią dalį. Atšaukimas įsigalioja nuo šio pareiškimo gavimo dienos.

4. Bet kuri susitariančioji Šalis, pritaikiusi šiam Protokolui išlygą dėl kurios nors šios Konvencijos nuostatos arba padariusi išlygą dėl kurios nors šio Protokolo nuostatos, negali reikalauti, kad tą nuostatą taikytų kita susitariančioji Šalis; tačiau, jei išlyga yra dalinė arba sąlyginė, ji gali reikalauti tos išlygos taikymo tokia pat apimtimi.

5. Šio Protokolo nuostatoms negali būti padaryta jokia kita išlyga.

9 straipsnis

Šio Protokolo nuostatos nedaro įtakos platesnės apimties dvišalių ar daugiašalių sutarčių taisyklėms, nustatytoms tarp susitariančiųjų Šalių taikant šios Konvencijos 26 straipsnio 3 dalį.

10 straipsnis

Europos Tarybos Nusikaltimų problemų komitetas informuojamas apie šio Protokolo taikymą. Komitetas imasi visų priemonių, kad būtų draugiškai išspręsti visi sunkumai, kurie gali iškilti dėl Protokolo vykdymo.

11 straipsnis

1. Bet kuri Susitariančioji Šalis, padavusi Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotą pranešimą, gali šį Protokolą denonsuoti.

2. Toks denonsavimas įsigalioja praėjus šešiams mėnesiams nuo dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

3. Denonsavus šią Konvenciją, tuo pačiu denonsuojamas šis Protokolas.

12 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša valstybėms Europos Tarybos narėms ir bet kuriai prie šios Konvencijos prisijungusiai valstybei apie:

- a) kiekvieną šio Protokolo pasirašymą;
- b) kiekvieno ratifikavimo, prisijungimo ar aprobavimo dokumento deponavimą;
- c) kiekvieną šio Protokolo įsigaliojimo pagal 5 ir 6 straipsnius datą;
- d) kiekvieną pareiškimą, gautą pagal 7 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas;
- e) kiekvieną pareiškimą, gautą pagal 8 straipsnio 1 dalies nuostatas;
- f) kiekvieną išlygą, padarytą pagal 8 straipsnio 2 dalies nuostatas;
- g) kiekvieną išlygos atšaukimą, padarytą pagal 8 straipsnio 3 dalies nuostatas;
- h) kiekvieną pranešimą, gautą pagal 11 straipsnį, ir denonsavimo įsigaliojimo datą.

Tai liudydami, įgaliojami asmenys pasirašė šį Protokolą.

Sudarytas Strasbūre 1978 metų kovo 17 dieną anglų ir prancūzų kalbomis vienu egzemplioriumi, kuris saugomas Europos Tarybos archyvuose. Abu tekstai turi vienodą galią. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius perduoda patvirtintas kopijas kiekvienai iš pasirašančiųjų ir prisijungiančiųjų valstybių.

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Nutarimas

Nr. [I-1567](#), 1996-10-08, Žin., 1996, Nr. 100-2278 (1996-10-16), i. k. 0961010NUTA00I-1567

Dėl Lietuvos Respublikos Seimo nutarimo "Dėl 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ir 1978 m. kovo 17 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose papildomo protokolo ratifikavimo" pakeitimo